

РЕШЕНИЕ

№ 4280

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9687** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Б.“ О. с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и адрес: [населено място],[жк], [улица], ет. 16, ап. 44, чрез управителя А. Б. Г. срещу Ревизионен акт № Р-22221520005084-091- 001/12.04.2021 год., издаден от М. А. К. - началник сектор "Ревизии" и А. Л. И. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частите му, с които на основание чл. 81, ал. 1 от ЗДДС е доначислен ДДС във връзка с недеklarирани покупки на услуги от клиенти в чужбина на дружеството, както и в частите му, с които на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, вр. чл. 69, ал. 1 от ЗДДС и чл. 6/9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма], [фирма] и [фирма], в същите части потвърден с Решение № 1398/10.09.2021год. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С..

В жалбата е посочено, че РА, в оспорените части е неправилен, издаден в противоречие с материалния закон, както и при съществено нарушение на процесуалните правила. Наведени са доводи, че в частта относно доначислен ДДС във връзка с недеklarирани покупки на услуги от клиенти в чужбина на дружеството на основание чл. 81, ал. 1 от ЗДДС, спрямо дружеството – жалбоподател са изпълнени условията по чл.21, ал. 2 от ЗДДС. Клиентите им са данъчнозадължени лица, установили икономическата си дейност в друга държава от ЕС, като обстоятелството дали последните са декларирали получените услуги или не, в тяхната държава, по никакъв начин не променя мястото на изпълнение по отношение на тях. Излага се, че липсата на заявка би могла единствено да се приравни на липса на услуга, а не на

услуга с място на изпълнение на територията на РБългария. Отнасно отказано правото на приспадане на данъчен кредит по доставките от [фирма], [фирма] и [фирма] на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, вр. чл. 69, ал. 1 от ЗДДС и чл. 6/9 от ЗДДС, се излагат подробни доводи, като се сочи, че са представени всички необходими доказателства за признаване на правото на признаване на данъчен кредит. Представените доказателства се аргументира, че са напълно достатъчни за обосноваване на извод за наличие на реални доставки. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени РА в обжалваните части, потвърдени с Решение № 1398/10.09.2021 год. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С..

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява в производството по делото от адв. К., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, по изложените в нея съображения. Претендира направените по делото разноски, съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която моли жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представител за Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се явява и същата не се представлява.

Съдът, като разгледа предоставените доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221520005084-020-001 от 24.08.2020г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020г. на Директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.02.2020 г. до 31.07.2020 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс на 04.09.2020 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221520005084-020-002 от 30.11.2020г., издадена от органа, възложил ревизията, е бил продължен срокът за Приключване на производството, съответно до 04.02.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520005084-092-001 от 19.03.2021г., връчен на 22.03.2021г. От дружеството не е подадено възражение срещу РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221520005084-091-001 от 12.04.2021г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 17.05.2021 г.

Съгласно констатациите на РД, основният предмет на дейност на задълженото лице е

складиране и обработка на товари.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221520005084-040-001 от 14.09.2020г., и №Р-22221520005084-040-002 от 27.11.2020г. Представени са документи по електронен път.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК:[ЕИК], обективирани в протоколи, описани в РД.

Извършени корекции за декларираните доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка:

Установено е, че предмет на доставка по фактура №[ЕГН]/08.05.2020г., с получател О. SINGLE MEMBER P.C., EL801032452 е спедиторска услуга, във връзка с транспорт по маршрут България - Гърция. Предходен доставчик е дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] с фактура № 195/08.05.2020 г. с ДО 557,00 лв. и ДДС 111,40 лв. Оказаната спедиторска услуга е извършена на 08.05.2020г., съгласно издадена фактура № [ЕГН] от 08.05.2020г., с която е префактурирана и получена транспортна услуга. Посочено е, че съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗДДС мястото на изпълнение на услугата е на територията на страната.

На основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за спедиторската услуга, документирана с фактура №[ЕГН]/ 08.05.2020 г. е начислен ДДС в размер на 97,79 лв.

В хода на ревизията е извършена справка за съпоставени данни за вътреобщностни придобивания /В./ и получени услуги, декларираните от чужди търговци и данни от VIES декларациите, подадени от български задължени лица (на ниво L2. В евро) за периода 01.01.2020 г. -30.09.2020 г. /справката по тримесечия/, при която са констатирани недеklarирани от клиенти на [фирма] получени доставки от чуждестранните търговци: DEVEGA SRL, RO26244980, GOPET R. SR, RO 14381460, O. SINGLE MEMBER P.C., EL[EИК] и EDYMIL I. SRL, RO42302446. При преглед на представените към фактурите документи е установено, че към фактури №[ЕГН]/03.02.2020 г. и №[ЕГН]/05.02.2020 г., издадени на О. SINGLE MEMBER P.C., EL801032452, няма представени заявки от клиент, а към фактура №11091/19.06.2020 г., издадена на EDYMIL I. SRL, RO42302446 има приложена заявка за автомобилен превоз на товари, но същата е от [фирма], а не от посочения във фактурата клиент EDYMIL I. SRL.

РО е приел, че фактурираните доставки с фактури №[ЕГН]/03.02.2020 г., №[ЕГН] от 05.02.2020 г. и № [ЕГН]/19.06.2020 г. не попадат в обхвата на услугите по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка, за които не се начислява ДДС, съгласно чл. 86, ал. 3 от ЗДДС, а са такива с място на изпълнение на територията на страната.

На основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за спедиторските услуги, документирани с фактури №[ЕГН] от 03.02.2020 г., №[ЕГН] от 05.02.2020 г. и №[ЕГН] от 19.06.2020 г.

е начислен ДДС в общ размер на 847,52 лв. Цитиран е чл. 67, ал. 2 от ЗДДС съгласно който, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена.

Извършени корекции по фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 20 653,54 лв., по фактури с предмет „сервизна услуга“.

Съгласно представените фактури и приложените към тях документи е установено, че предмет на доставка са сервизни услуги, в т.ч. компютърна диагностика, проверка ел. инсталация сензори ECAS – преден и заден мост, смяна сензор, тест моторна спирачка, ремонт спирачни апарати предна ос, смяна вилки, лагери, тресчотки, смяна накрайници напречна щанга, смяна масло двигател, смяна филтри – горивни, маслен, въздушен, кабина, шлайфане на изпускателен колектор, баланс кардан, смяна висящи лагери, основен ремонт алтернатор – регулатор, ротор, лагери, колектор и др. Влаганите материали са съгласно представени стокови разписки.

Относно плащането по фактурите е представена справка с плащания „в брой“, по фактури за клиенти за периода от м. 02.2020 г. до м. 07.2020 г. Представени са копия на съкратени отчети на фискална памет /месечни/ от м. 02.2020 г. от м. 07.2020 г. от ЕКАФП с № на ФУ ZK125179 и № на ФП 50161448. Касовият апарат е регистриран на адрес - с. Кривина, ул. Д., обект: ОФИС СЕРВИЗ. В хода на извършената насрещна проверката от страна на проверяваното лице не са представени информация и документи за стопанисван обект – няма представен договор за наем, фактури за платени наем и консумативи и др. Едновременно с това при извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че дружеството не притежава собствени недвижими имоти /съгласно справка за декларирани имоти по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ/.

От [фирма] не са представени документи, удостоверяващи притежавани машини, оборудване и др. за извършване на сервизни услуги, въпреки че документи, удостоверяващи техническа и технологична обезпеченост са изискани с ИПДПОЗЛ №П-22220220151879-040-001 от 16.09.2020 г. Не са представени и фактури за покупка на резервни части, използвани за изпълнение на сервизните услуги, фактурирани към [фирма].

След справка в търговския регистър на Агенция по вписвания е установено, че дружеството няма публикувани ГФО за 2018 г. и 2019 г.

След проверка в информационния масив на НАП е установено, че доставчикът има регистрирани 5 действащи трудови договора с лица, назначени на длъжностите - началник склад, началник на ремонтно звено, автомонтърор - 2 лица и касиер домакин. Установено е, че декларираните длъжими задължителни осигурителни вноски не са внесени.

В подадените дневници за покупки по реда на ЗДДС за периода 01.02.2020 г. - 31.07.2020 г. няма отчитани разходи за платени наеми на помещения /в т.ч. офиси и

автосервиз/, от които е извършвана дейността; платени консумативи и разходи за ел. енергия, вода, Т., интернет, телефонни и GSM услуги. Посочено е, че начисленият ДДС от [фирма] през данъчни периоди м.02.2020 г.- м.07.2020 г. във връзка с фактурираните сервизни/ремонтни услуги е компенсиран от лицето с ползването на данъчен кредит по фактури за покупки на реклами, маркетингови проучвания, оптимизации и др., издадени от лица, deregистрирани по ЗДДС и с установени/декларирани задължения в особено големи размери – [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] – deregистрирано на 20.08.2020 г.; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК], deregистрирано на 29.06.2020 г. и [фирма],[ЕИК] - deregистрирано на 28.07.2020 г.

На [фирма] е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства за периода 01.11.2019 г. - 29.02.2020 г., в хода на която до дружеството е изпратена покана за корекция на подадени СД, във връзка с неправомерно ползван данъчен кредит /в т.ч. и за данъчен период м. 02.2020 г./ От [фирма] са подадени коригиращи СД и е деклариран ДДС за внасяне, който не е внесен.

От [фирма] е представена информация за извършени последващи доставки – префактуриране на сервизни/ремонтни услуги на превозни средства към [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и др. В хода на ревизията е установено, че същите дружествата са и доставчици на [фирма], тъй като са му фактурирали транспортни услуги.

Декларирано е, че ревизираното лице търгува с резервни части за товарни автомобили, като не ги държи на склад, а директно ги препродава, т.е. стоките се преместват от склад на доставчика в склад на клиента.

Посочено е, че от събраните в ревизионното производство документи и представените обяснения има основание да се направи предположение, че резервните части са закупувани от [фирма] и префактурирани директно към крайните клиенти, получатели на сервизните услуги, а обектът, на който са извършвани същите и на който обект е регистриран ЕКАФП на [фирма] /с. Кривина, [улица], бивш Стопански двор/ е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК] /дружество с управител и собственик А. Б. Г., който е и управител и собственик на ревизираното лице/.Посочено е, че в [фирма] има единствено регистрирани 5 лица на трудов договор, за които се подават декларации образец 1 и образец б/, с които се декларират дължими задължителни осигурителни вноски, но същите не се внесени.

Изтъкнато е, че не са представени обяснения за начина по който е осъществен контакт с доставчика, както и, че не е ясно по какъв начин [фирма] е избрало за изпълнител на сервизните/ремонтните услуги [фирма].

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, чл. 69, ал. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 20 653,54 лв.

Извършени корекции по фактури, издадени от [фирма]:

От доставчика са представени копия на фактурите, издадени към ревизираното лице, подробно описани в таблица на стр. 35 – 39 от РД. Фактурите са отразени в дневниците за продажби на [фирма] за съответните данъчни периоди. Към тях са приложени договори-заявки за превоз на товари и CMR/международни товарителници.

Предмет на доставка са транспортни услуги на територията на ЕС, като съгласно описаното транспортът е извършен с влекачи и полуремаркета, чиито регистрационни номера са вписани във фактурите. При извършена проверка в информационния масив на НАП относно собствеността на превозните средства е установено, че за рег. номер /С./ няма данни, а рег. номер С. е на лек автомобил. За рег. номера на полуремаркета С. и С. няма данни. Съгласно справка за превозни средства, с данни предоставени от КАТ, не се установени притежавани от [фирма] собствени влекачи и полуремаркета.

В хода на проверката са представени договори за наем на влекачи и полуремаркета, както следва:

1. Договор за наем от 09.01.2019 г., съгласно който [фирма] наемодател отдава под наем на [фирма] – за временно и възмездно ползване автомобилна композиция – влекач R. PREMIUM с рег. № С. с полуремарке KRONE SDP 27, рег. № С..
2. Договор за наем от 21.03.2019 г., съгласно който [фирма] - наемодател отдава под наем на [фирма] – наемател за временно и възмездно ползване автомобилна композиция – влекач SCANIA R420 LA 4N2 MEB с рег. [рег.номер на МПС] с полуремарке B. SAPL 24 LT, рег. № С..
3. Договор за наем от 03.04.2019 година, съгласно който [фирма] наемодател отдава под наем на [фирма] – наемател за временно и възмездно ползване товарен автомобил – РЕНО П. с рег.№ С..
4. Договор за наем от 22.04.2020 година, съгласно който [фирма] - наемодател отдава под наем на [фирма] – наемател за временно и възмездно ползване автомобил влекач VOLVO с рег. № С..
5. Договор за наем на МПС от 21.04.2020 г., съгласно който [фирма], ЕИК[ЕИК] – наемодател предоставя на [фирма] за временно и възмездно ползване автомобил влекач РЕНО П., рег. [рег.номер на МПС] .

Месечната наемна цена по петте договора е в размер на 200,00 лева без ДДС, която следва да се изплаща не по-късно от 15-то число на следващия месец срещу издадена данъчна фактура от наемодателя. Договорите са сключени за срок от 5 години.

Представени са копия на 6 фактури за наем, издадени от [фирма] на [фирма] през периода м. 02.2020 г.- м. 07.2020 г., в които е фактуриран наем на влекачи и полуремаркета, съгласно договорите, описани по-горе, а именно: влекач с рег. № С. с полуремарке рег. № С.; влекач с рег. [рег.номер на МПС] с полуремарке с рег. № С.

и влекач с рег. № С..

В представените 6 фактури за наем е фактуриран наем и за полуремаркета, за които няма представени договори за наем:

- полуремарке С. – за м. 02, м. 03, м. 04., м. 05, м. 06 и м. 07.2020 г. – по 100 лв. на месец

- полуремарке С.- за м. 04.2020 г./22-30.04.2020 г./- 30,00 лв. и за м. 05, м. 06 и м. 07.2020 г. – по 100 лв. на месец.

В хода на проверката е установено, че [фирма] ползва полуремаркета, собственост на [фирма], за които не са представени договори за наем, както и няма представени фактури за наем, както следва:

- полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] - ползвано през м. 04.2020 г.;

- полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] - ползвано през м. 05.2020 г.;

- полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] - ползвано през м. 05, м. 06. и м. 07.2020 г.

При проверка извършена в информационния масив на НАП е установено, че в дневниците за покупки за [фирма] за периода от м. 04.2020 г. до м. 01.2021 г., няма отразени фактури за получени доставки /в т.ч. услуги/ от [фирма]. За влекач с рег. [рег.номер на МПС] е представен Договор за наем на МПС от 21.04.2020 г. с [фирма], ЕИК[ЕИК] –наемодател.Съгласно представените при проверката документи, влекач рег. [рег.номер на МПС] е ползван през м. 04.2020 г., м. 05.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 07.2020 г.

Същевременно, в дневниците за продажби на [фирма] няма отразени фактури към [фирма], в т.ч. за наем.

По отношение на полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] няма представен договор за наем. В хода на проверката е установено, че същият е собственост на „П. ЛИЗИНГ И ТЪРГОВИЯ - КЛОН БЪЛГАРИЯ“. Съгласно представените при проверката документи, полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] е ползвано от [фирма] през м. 03.2020 г.

Същевременно, в дневниците за продажби на „П. ЛИЗИНГ И ТЪРГОВИЯ - КЛОН БЪЛГАРИЯ“, ЕИК[ЕИК] няма отразени фактури към [фирма], в т.ч. за наем.

За влекач с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] не е представен договор за наем. Влекача и полуремаркетото са собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Влекач с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] са ползвани от [фирма] през м. 02.2020 г.

В дневниците за продажби на [фирма], ЕИК[ЕИК] няма отразени фактури към [фирма], в т.ч. за наем.

В дневника за продажби на [фирма], ЕИК[ЕИК] за м. 02.2020 г. е установено, че има включена фактура за наем на влекач и ремарке към [фирма].

Част от персонала, назначен на трудов договор в [фирма] е бил на трудови договор в [фирма] /дружество с управител А. Б. Г./, както и в [фирма].

Изтъкнато е, че управителят на ревизираното дружество - А. Б. Г. е бил назначен на трудов договор в [фирма] и [фирма] съответно на длъжност организатор на автомобилен транспорт и ръководител транспорт, т.е. можело да се приеме, че същият е ръководил дейността на дружествата, които се явяват и доставчици на управляваното от него [фирма]. Установено е също, че едни и същи лица, на които А. Б. Г. е бил работодател чрез [фирма], впоследствие се назначават в [фирма] и [фирма],

Направен е извод от РО, че между [фирма], [фирма] и [фирма] е налице връзка, която макар да не обуславя свързаност по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК, то е налице съвпадение на лице, представляващо и двете дружества при фактуриране на транспортни услуги от [фирма] към [фирма], както и в съвпадение на лица, назначени на трудов договор в дружествата. Изложено е, че не е възможно [фирма] да не знае, че от [фирма] се фактурират транспортни услуги с превозни средства, за които няма документи и основание за ползване от [фирма]. Направен е извод, че не се доказва ползване на въпросните автомобили от [фирма], поради което не се доказва извършване на транспортните услуги, които са фактурирани от [фирма] към [фирма]. Поради това и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с липса на реално получена доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е

отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 507,80 лв., по фактури, издадени от [фирма].

Извършени корекции по фактури, издадени от [фирма]:

От доставчика са представени копия на фактурите, ведно с приложени договори-заявки за превоз на товари и CMR. Не са представени документи за плащане по фактурите. Във фактурите е посочен начин на плащане банков път и е посочена банкова сметка в [фирма]. Съгласно справка за превозни средства органите по приходите са установили, че [фирма] няма собствени влекачи и полуремаркета. При извършена проверка в информационния масив на НАП, относно собствеността на превозните средства цитирани във фактурите е установено, че рег. номера С. и С. не фигурират в регистрите, както и полуремарке с рег. номер С. .

В хода на проверката не са представени договори за наем, със собствениците на влекачите и полуремаркетата / [фирма], [фирма], „П. ЛИЗИНГ И ТЪРГОВИЯ - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и [фирма]/, поради което не може да се установи основание за ползване на същите влекачи и полуремаркетото от [фирма].

При проверка в информационния масив на НАП е установено, че в дневниците за продажби на [фирма] и „П. ЛИЗИНГ И ТЪРГОВИЯ - КЛОН БЪЛГАРИЯ“, не са включени фактури за продажби към [фирма], в т.ч. и фактури за наем.

Не са представени: договор, сключен между [фирма] и [фирма], лиценз за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, издаден от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, който да дава право на [фирма] да извършва международен превоз на товари, документи, удостоверяващи кадрови потенциал на дружеството да извърши доставките, в т.ч. трудови договори с лица, назначени на длъжност шофьор тежкотоварен автомобил 12 и повече тона, шофьорски книжки, платежни ведомости и др., заповеди за командироване на лица, назначени на длъжност шофьор на товарен автомобил в дружеството; разходни документи в т.ч. платени винетки, пътни такси; фактури за покупка на гориво.

От [фирма] са представени копия на фактурите, издадени от

[фирма], съгласно които предмет на доставка са транспортни услуги. Приложени са заявки за превози и ЧМР и информация за извършени последващи доставки.

След справка в информационния масив на НАП е установено, че [фирма] не притежава транспортни средства и недвижими имоти. През ревизирия период има регистриран ЕКАФП на адрес С., [улица], бивш стопански двор, посочен вид на обекта – офис. В хода на извършената насрещна проверката на доставчика не е представена информация и документи за основанието, на което [фирма] ползва офис на цитирания адрес.

От данни, съдържащи се в подадените дневници за покупки по реда на ЗДДС е прието, че за периода 01.02.2020г. - 23.03.2020 г. има отразени фактури с посочен предмет на доставка „покупка на услуга“ от [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], но поради липса на представени договори за наем не може да се установи дали се касае за наеми и какъв е предмета на наем - помещение, активи /транспортни средства/ или друго.

През периода на издаване на фактурите в [фирма] има регистрирани 10 трудови договора с лица, назначени на длъжностите организатор автомобилен транспорт - 1; шофьор тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона – 7; диспечер транспортни средства - 1 и счетоводител - 1, но декларираните дължими задължителни осигурителни вноски не са внесени. Част от персонала, назначен на трудов договор в [фирма] след прекратяване на договорите е преназначен в [фирма].

Справките-декларации и уведомленията/протоколите за приемане на декларации и дневници по ЗДДС на [фирма] са подавани от Ц. И. Ф., която е подавала СД по ЗДДС и уведомленията/протоколите за приемане на декларации и дневници по ЗДДС и на [фирма]. Съгласно подадената от [фирма], ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., като съставител на ГФО, е посочено счетоводно предприятие [фирма], ЕИК[ЕИК], които е съставител и на ГФО на [фирма] за 2019 г. При проверка в търговския регистър е установено, че последния публикуван ГФО на [фирма] е за 2018 г. и съгласно същия към 31.12.2018 г. дружеството не разполага със собствени

ДМА.

При проверка в информационния масив на НАП - от данни, съдържащи се в подадените дневници за покупки по реда на ЗДДС за периода 01.02.2020 г. - 23.03.2020 г. / [фирма] е с прекратена регистрация по ЗДДС считано от 23.03.2020 г. Изтъкнато е, че начисленият ДДС от [фирма] през данъчни периоди м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г. във връзка с фактурираните транспортни услуги е компенсирани с ползването на данъчен кредит по фактури, издадени от лица дерегистрирани по ЗДДС и с установени/декларирани задължения в особено големи размери – [фирма], ЕИК[ЕИК] – дерегистрирано на 09.04.2020 г. и [фирма], ЕИК[ЕИК] - дерегистрирано на 29.06.2020 г.

От [фирма] не са представени обяснения за начина, по който е осъществен контакт с доставчика. Изложено е, че не е ясно по какъв начин [фирма] е избрало за изпълнител на транспортни услуги [фирма].

За 8 от фактурите, издадени от [фирма] и отразени в дневника за покупки на [фирма] за м. 03.2020 г. е установено, че са издадени след датата на дерегистрация по ЗДДС. Издадени са кредитни известия през м. 04.2020 г. /описани на стр. 65 от РД/. За периода на неправомерно ползвания данъчен кредит в размер на 1 772,20 лв. е определена лихва на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер на 14,77 лв.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с липса на реално получени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] в размер на 10 177,80 лв.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221520005084-091-001/12.04.2021 год., издаден от М. А. К. - началник сектор "Ревизии" и А. Л. И. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията. С Решение № 1398/10.09.2021 год. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., е изменен Ревизионен акт №Р-22221520005084-091-001/12.05.2021 г., в оспорената част като установения с РА резултат по ЗДДС за периода м. 02.2020 г. в размер на 5 380,72 лв. определен на 5 113,14 лв., ведно със

съответните лихви; Като РА, в останалата оспорена част е потвърден.

За целите на административното обжалване е била извършена служебна проверка на валидността на идентификационния номер на O. SINGLE MEMBER P.C., EL801032452 и EDYMIL I. SRL, RO42302446.

В случая O. SINGLE MEMBER P.C. е установено, че регистрирано с валиден номер и доставките попадат в хипотезата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която, когато получателят е данъчно задължено лице, мястото на изпълнение при доставка на услуга е там, където получателят е установил независимата си икономическа дейност – Гърция.

Във връзка с горното в тази част РА като незаконосъобразен е отменен в частта на допълнително начисления ДДС в общ размер на 195,58 лв., по фактури №[ЕГН]/03.02.2020 г., №[ЕГН] от 05.02.2020г.

Съдът, констатира, че жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, спазени са изискванията на чл. 112 и чл. 113 от ДОПК за образуване на ревизионното производство. РА съдържа посочените в чл. 120 от ДОПК реквизити и е издаден в предвидената в закона писмена форма. Същият е мотивиран, като неразделна част от него е РД, в който са описани фактическите констатации на ревизиращите органи.

Установено е по делото, че жалбоподателят е извършвал посреднически услуги, свързани с транспортиране на стоки на територията на страната и извън нея, митнически услуги, свързани с обмитяването и съхраняването на стоки на клиенти, както и търговия с резервни части на товарни автомобили. Установени са дружествата с които е осъществявал дейност и вида на

извършваните от него продажби - услуги по ремонт на автомобили, отдаване под наем на автомобили, отдаването под наем на палето места и паркинг, както и спедиторски услуги, свързани с транспорт на стоки на територията на страната и в рамките на Европейския съюз. Установено е, че същият е извършвал услуги към дружества в ЕС/ описани на стр. 13-17 от РД/.

РО са констатирани, че три от издадените фактури не са отразени от чуждестранните ни клиенти в техните VIES декларации - фактури №№ 2...9/03.02.2020г., 2...10/05.02.2020г. и 11091/19.06.2020г. Няма спор, че посочените дружества са имали валидни ДДС номера в техните страни. Поради не декларирането на въпросните фактури от получателите по тях, обаче, с РА е прието, че доставките на услуги не попадат в обхвата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС и следва да се третират като услуги с място на изпълнение на територията на България, поради което на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС е доначислен ДДС във връзка с тях.

Жалбоподателят сочи, че клиентите му са данъчно задължени лица, установили икономическата си дейност в друга държава от ЕС. Обстоятелството, дали последните са декларирали получените от жалбоподателя услуги или не в техните държава, по никакъв начин не променя мястото на изпълнение и не може да намери приложение и чл. 85 от ЗДДС, тъй като жалбоподателят не е посочил доначисления му данък в издадените от него фактури. Поради това и ревизиращите неправилно са доначислили спорният ДДС.

В случая става въпрос за доначисляване на ДДС, а не за отказване правото на ползване на данъчен кредит. По тази причина тежестта на доказване пада изцяло върху РО. От същите обаче, по никакъв начин не е доказано, че жалбоподателят е извършвал доставки с място на изпълнение на територията на страната. Твърденията, че по трите издадени фактури не са били представени заявки от клиентите на жалбоподателя (по отношение на фактура № 11091/19.06.2020г. има такава заявка, но неправилно е прието, че заявката е от трето лица), по никакъв начин не обосновават такъв извод. В случая или има доставки на услуги или няма. Липсата на заявки би могла да доведе единствено до липса на услуга. При липса на услуга, няма върху какво да се доначислява

ДДС.Настоящата инстанция напълно споделя изложените оплаквания в тази връзка в жалбата.Не е възможно едновременно да се твърди, че липсват заявки, в същото време да се твърди, че има извършени услуги, но не с получатели в ЕС, а с такива в РБългария. В случая ревизиращите не сочат в какво се изразяват тези услуги, кой е техният получател и кога са извършени те.Едновременно с това е определено неправилно допълнително данъчно задължение.РО може да счете, че липсата на заявки би могла да се приравнява единствено на липса на услуга, но не на услуга с място на изпълнение на територията на РБългария.

Както от страна на жалбоподателя в настоящото производство, така и от страна на [фирма] са представени всички необходими доказателства за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит.Били са представени всички процесни фактури. Същите с предмет сервизни услуги.Към всяка фактура е налице издаден приемо-предавателен протокол, заявка за ремонт, както и стокова разписка с посочване на регистрационния номер на ремонтираните автомобили. Налице са и доказателства за извършени плащания в брой. Доставчикът в случая е разполагал с 5 работника, трима от които със специалности, кореспондиращи с предмета на извършваните от него услуги. РО сам е приел, че нужните за ремонти части са били закупвани от жалбоподателя и са били префактурирани на клиентите му. Я. е и обектът, в който са извършвани същите - [населено място], [улица], на който е регистриран в случая и касовият апарат на доставчика, както и адресът, посочен като място на работа в регистрираните по чл. 62 от КТ трудови договори с работниците на доставчика.С оглед на посоченото и неправилен се явява направения от ревизиращите извод, като следва да се приеме, че дружеството – жалбоподател реално е получило същите, следователно и се признае правото на приспадане на данъчен кредит по тях.

Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма].Предмет на доставките са транспортни услуги. Към всяка от издадените фактури са приложени и договори-заявки за превоз на товари и CMR (за международните превози), последното е било установено от РО, съответно товарителници (за превозите на територията на страната). Ангажирани са дневни финансови отчети от ЕКАФП на доставчика,

от които са видни направените по тях плащания. Доставчикът в случая е имал 14 работника на трудови договори на длъжности ръководител транспорт, шофьори на тежкотоварни автомобили, спедитор и др. Установени са и транспортните средства (влекачи и ремаркета), използвани от доставчика, също описани подробно. За голяма част от транспортните средства са ангажирани договори за наем. Установено е закупуването гориво от доставчика (стр. 46 от РД), от същия е представен Лиценз № 20141/28.11.2018г. за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка, издаден от Министерството на транспорта, валиден до 27.11.2028г.

При извършените проверки от страна на ревизиращите и събраните от тях доказателства, е направен изводът, напълно некореспондиращ на установените факти, че не може да се установи кой точно е шофьора, извършил транспорта, съгласно всяка една от фактурите, издадени на [фирма]“.Информация за шофьорите извършили транспорта е налична както в CMR, така и товарителниците, които са представени.

Основателно е и оплакването в жалбата, че след като в хода на ревизията са представени всички необходими доказателства по смисъла на ЗДДС за признаването правото на приспадане на данъчен кредит, не следва същото да се отказва за част от издадените от, [фирма] фактури, единствено поради факта, че последният не е заплащал наем за някои от използваните от него транспортни средства. Доставчикът е разполагал с хора на трудов договор, транспортни средства и гориво, видно от събраните доказателства при проверката. Същите безспорно установяват реалното осъществяване на транспортните услуги.

Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставките от [фирма]. Доставчикът [фирма] е deregистриран по ЗДДС считано от 23.03.2020г. Жалбоподателят посочва, че са налице няколко издадени от същия фактури за датите от 23.03.2020г. до 30.03.2020г. с начислен по тях ДДС, които дружеството е сторнирало (чрез издаване на кредитни известия) още в м.04.2020г. - когато и е установил, че е deregистриран по ЗДДС. След deregистрацията на доставчика по ЗДДС жалбоподателят е продължил да използва услугите му, но същият вече е издавал фактури в качеството му на deregистрирано по този закон лице (т.е. фактурите без начислено ДДС). От страна на

[фирма] са били предоставяни транспортни услуги.От РО е установено, че към издадените от [фирма] фактури са били и представени договори-заявки за превоз на товари и CMR (за международния транспорт), съответно товарителници (за превоза в страната).Доставчикът е имал регистрирани 10 действащи трудови договори с лица, назначени на длъжности: организатор автомобилен транспорт, шофьори на тежкотоварен автомобил (7 броя), диспечер транспортни средства и счетоводител (стр. 58 от РД).Също е установено, че използваните от доставчика транспортни средства са били собственост на [фирма], [фирма], [фирма] и „П. лизинг и търговия-клон България“.Както и, че в дневниците за покупки на [фирма] са отразени единствено фактури от жалбоподателя [фирма] и от [фирма].

При горните фактически установявания напълно необосновани и незаконосъобразни се явяват направените изводи от РО.

Събраните в хода на данъчната ревизия и приети от ревизиращия екип писмени доказателства, както и тези събрани и приети в съдебното производство по категоричен начин установяват наличието на реална доставка по процесните фактури с посочените издатели, което е задължителна материалноправна предпоставка за настъпване на данъчно събитие, начисляването на данъка, отразяването му като задължение към бюджета, както и възникване и упражняване правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на изложеното и настоящата инстанция намира, че подадената жалба следва да бъде изцяло уважена.

При този изход на делото и на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и заявени в производството разноси в размер на сумата от общо 1550лв., за държавна такса и адвокатски хонорар.Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и адрес: [населено място],[жк], [улица], ет. 16, ап. 44, чрез управителя А. Б. Г. Ревизионен акт № Р-22221520005084-091- 001/12.04.2021 год.,

издаден от М. А. К. - началник сектор "Ревизии" и А. Л. И. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частите потвърдени с Решение № 1398/10.09.2021год. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., за допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от м. 02.2020 г. до м. 07.2020 г. в общ размер на 41 016,87 лв. и лихви за забава в размер на 3 194,38 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите - [населено място] да заплати на [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и адрес: [населено място],[жк], [улица], ет. 16, ап. 44, чрез управителя А. Б. Г. сумата в размер на 1 550/ хиляда петстотин и петдесет /лв., сторени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: